

Samenvatting van het proefschrift

M.W. Chan
"Shifting boundaries in the management of early Barrett's adenocarcinoma"

Promotiedatum: 10 juni 2026

Universiteit: Universiteit van Amsterdam

Promotor:

Prof. dr. J.J.G.H.M. Bergman

Copromotor:

Dr. R.E. Pouw

Slokdarmkanker wordt vaak pas in een laat stadium ontdekt en heeft dan een slechte prognose. Patiënten met een voorstadium van slokdarmkanker, een Barrett-slokdarm, worden daarom regelmatig gecontroleerd met een kijkonderzoek (endoscopie) om vroege afwijkingen tijdig op te sporen. Toch ontwikkelt slechts een klein deel van deze patiënten daadwerkelijk kanker. Dit maakt het moeilijk om te bepalen wie intensieve controle of behandeling nodig heeft, en wie niet. Het eerste deel van dit proefschrift richt zich op het verbeteren van deze risicobeoordeling. Hieruit blijkt dat de huidige methoden om het risico op kanker te voorspellen nog beperkt zijn, en dat factoren zoals leeftijd of geslacht onvoldoende onderscheidend vermogen hebben.

Het tweede deel van het proefschrift gaat in op hooggradige dysplasie, een voorstadium van slokdarmkanker. De resultaten laten zien dat deze afwijking zich vaak langzamer ontwikkelt dan eerder werd aangenomen. Dit heeft belangrijke consequenties voor behandelkeuzes, met name bij patiënten met een beperkte levensverwachting of andere gezondheidsproblemen.

Het derde deel, en tevens de belangrijkste focus van dit proefschrift, richt zich op de behandeling van vroege slokdarmkanker. Waar voorheen vaak een grote operatie nodig was, kan in geselecteerde gevallen tegenwoordig worden gekozen voor een minder belastende endoscopische behandeling, gevolgd door zorgvuldige controle. De resultaten laten zien dat deze aanpak bij zorgvuldig geselecteerde patiënten veilig lijkt, met een laag risico op uitzaaiingen. Daarnaast blijkt dat overlijden door andere oorzaken vaker voorkomt dan overlijden door slokdarmkanker zelf. Tot slot tonen de studies aan dat eerdere inschattingen van risico's mogelijk zijn overschat door beperkingen in oudere onderzoeken, wat het belang van moderne diagnostiek en nauwkeurige beoordeling onderstreept.

De bevindingen uit dit proefschrift pleiten voor een meer gepersonaliseerde benadering, waarbij behandeling en controle beter worden afgestemd op het individuele risico en de situatie van de patiënt.